

[Koefoed.]

lokale Mejerikreds og en af Ejereren. Denne Bestemmelse maa jeg sige, vi er glade ved, og den har vi paa Bornholm arbejdet under det sidste Aar. De forskellige Mejerier har jo først ad Frivillighedens Vej, saa langt de har kunnet komme, gjort et stort Arbejde, men saa var der nogle Aar, hvor det ligesom stagnerede lidt. Derefter blev der vedtaget en Bestemmelse om, at indenfor en vis Frist skulde alle Besætninger i Mejerikredsen være fri for Tuberkulose. Men det gik ikke saa let. Mange ofrede personlig store Beløb, idet det koster ikke saa lidt at faa reagerende Dyr ombyttet med sunde, og Mejerierne har i mange Tilfælde ydet Laan til Indkøb af sunde Dyr.

Men der er alligevel en Grænse for, hvad den enkelte kan magte økonomisk, og derfor vil jeg som Bornholmer sige Tak for den Bevilling paa 20 000 Kr., der er omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Disse Penge har gjort god Gavn, og nu kan vi i 11 Mejerikredse melde, at vi ingen Reagenter har, altsaa helt rent Land. Selvfølgelig vil det ikke kunne undgaas, at der kommer Tilbagefald enkelte Steder, men det vil antagelig blive i færre og færre Tilfælde. Den Bestemmelse om Udrangering af de reagerende Dyr har vi praktiseret i de sidste Aar, og der er indtil nu, som der staar i Bemærkningerne, udsat 307 Stykker. Der kan jo komme Overtaskelser i enkelte Tilfælde, men i Almindelighed har de Besætninger, som gennem længere Tid har staaet for Prøven, klaret sig, og i de fleste Tilfælde er det kun enkelte Individier indenfor de forskellige Besætninger, der har reageret. Denne Bestemmelse mener jeg er af stor Betydning, og selv om der fra andre Sider slaas paa, at man i stærkere Grad bør benytte Frivillighedens Vej, vil jeg paapege, at det er ad Frivillighedens Vej, de 90 pCt. af Besætningerne er blevet gjort rene, og det viser sig, at det er ikke af Vrangvillie, de 10 pCt. har nægtet at faa det sidste Arbejde gjort. Det er kun ganske enkelte, der har stillet sig modvilligt, uden at økonomiske Grunde har tvunget dem dertil. Men det er alligevel ikke rigtigt, synes jeg, om ganske enkelte, naar ellers de andre gaar med, af Vrangvillie kan modsætte sig en Ordning paa dette Omraade.

§ 7, som angaar smittefarlig Lunge-tuberkulose, kan jeg tiltræde. Ligeledes § 8 om Undersøgelser af Dyrene i Svineavlscen- trer. Det har ogsaa indenfor Svineavlens spillet en stor Rolle, om Svinene er sunde eller syge. Vi har i Bornholms Andelssvineslagteri sidste Aar været nede paa en

Tuberkuloseprocent af 1,4, og det er et godt Fremskridt, idet vi for ikke saa forfærdelig mange Aar siden var oppe paa en Tuberkuloseprocent af 8. Nu vil jeg ikke tro, at Kvægtuberkulosen er den største Aarsag i dette Tilfælde, da Mejerierne efter min Opfattelse gør deres Pligt med Hensyn til Opvarmning af Mælken, og jeg tror ikke, at Smittefaren fra Mælken er saa stor, naar Mælken bliver tilstrækkeligt opvarmet. Jeg tror ogsaa, at i Almindelighed er Mejerierne klar over dette Forhold, og jeg tror ikke, det skyldes Vrangvillie, naar flere Procent af Prøverne har vist, at de har været under en for lav Varmegrad. Det kan være Tilfældigheder, som spiller ind her, og efter Mejeribestyreres Udtalelser kan det ske paa en saadan Maade — det kan f. Eks. dreje sig om et ganske ringe Kvantum —, at det kan komme næsten bag paa dem.

Men, som sagt, jeg tror, at Fjerkrættuberkulosen ogsaa spiller en stor Rolle, og derfor gælder det om, at man sørger for at holde Fjerkræet isoleret fra Svinene og de øvrige Dyr, naar Fjerkræet ikke er sundt.

Men alt i alt vil jeg takke for dette Lovforslag og kan paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til, at vi kan naa et godt Resultat paa dette Omraade.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag er jo en Fortsættelse af den Lovgivning paa dette Omraade, som vi har beskæftiget os med i det høje Ting gennem en længere Aarrække. Det er i og for sig ganske naturligt, for det er en overordentlig vigtig Sag at søge at faa hele vor store Hurdyrbestand gjort saa sund som vel muligt. Tuberkulosis Medvirkning til Fremme af Sundhedstilstanden indenfor vore Kvægbesætninger har jo paa sine Steder været overordentlig stor, medens den paa andre Steder har været uhyre ringe. Dette ligger selvfølgelig deri, at man ikke overalt har faaet Befolkningen interesseret i at anvende dette Middel. Jeg vil derfor tro, at der i nogen Grad kunde være Anvendelse for en yderligere Oplysning af Befolkningen paa dette specielle Omraade, og jeg vil derfor ikke paa Forhaand afvise Ministerens Forslag om at give nogle Penge ud til Lysbilleder og til Films. Men det Beløb, Ministeren her foreslaar, er efter min Mening meget for stort; thi vi har jo Menneskemateriale til at give disse Oplysninger i fuld Udstrækning, nemlig hele den store Konsulentbestand, vi har i vort Land. Men disse Mennesker skal have Materiale, og til Fremskaffelse af dette Materiale vil jeg gerne være medvirkende.

I øvrigt skal jeg ikke beskæftige mig